

Sygn. akt VIII C 2037/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 25 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2019 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) z siedziba w Z. w (...)

przeciwko Z. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2037/18

UZASADNIENIE

W dniu 8 sierpnia 2018 roku (...) w Z. w (...), reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko Z. M. powództwo o zapłatę kwoty 11.063,57 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 5.436,91 zł od dnia 23 lipca 2017 r. do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany zawarł z (...) Finanse spółka z o.o. w dniu 6 grudnia 2016 r. umowę pożyczki o nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną kwotę pieniędzy. Pozwany nie dotrzymał warunków umowy w związku z czym pierwotny wierzyciel wypowiedział umowę, a cała wierzytelność stała się wymagalna w dniu 22 lipca 2017 r. W dniu 11 września 2015 r. (...) spółka z o.o. sp. j. zawarła z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym umowę przelewu wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej wobec pozwanego. Następnie w dniu 31 października 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty zbył wierzytelność na rzecz powoda. Na dochodzone przez powoda roszczenie składa się 5.436,91 zł tytułem należności głównej i 5.626,66 zł tytułem opłat i prowizji związanych z udzieleniem pożyczki i kosztów wynikających z nieterminowej spłaty.

(pozew k. 4- 5)

Na rozprawie w dniu 25 lutego 2019 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwany nie stawił się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego wezwania, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(wzmianka o wydaniu wyroku zaocznego k. 76)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 czerwca 2016 r. Z. M. zawarł z (...) Finanse spółka z o.o. umowę pożyczki o nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał pożyczkę w kwocie 6.660 zł.

(umowa pożyczki k. 7- 11, formularz informacyjny k. 12- 15, potwierdzenie wykonania transakcji k. 18)

Pismem z dnia 21 czerwca 2017 r. skierowanym do pozwanego, podmiot działający w imieniu (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawiadomił pozwanego o wypowiedzeniu umowy pożyczki o nr (...).

(zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy k. 19- 20, potwierdzenie odbioru k. 21- 22)

W dniu 31 października 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawarł z (...) w Z. umowę przelewu wierzytelności.

(umowa przelewu wierzytelności k. 29- 34)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

(...) w Z. w (...) wniósł o zasądzenie od Z. M. kwoty 11.063,57 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 5.436,91 zł od dnia 23 lipca 2017 r. do dnia zapłaty, tytułem zobowiązania wynikającego z zawartej przez pozwanego z (...) Finanse spółka z o.o. w dniu 6 grudnia 2016 r. umowy pożyczki o nr (...).

Należy zwrócić uwagę, że pomimo, iż powód dochodził zapłaty tytułem zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki o nr (...) zawartej w dniu 6 grudnia 2016 r., wszystkie dowody z dokumentów, które przedstawił dotyczyły zupełnie innej umowy pożyczki, bo zawartej co prawda pomiędzy tymi samymi stronami, jednak innego dnia- w dniu 1 czerwca 2016 r. i o innym numerze- nr (...). Zatem strona powodowa przedstawiła m. in. umowę pożyczki z dnia 1 czerwca 2016 r. o nr (...), pismo z dnia 21 czerwca 2017 r. zawiadamiające pozwanego o wypowiedzeniu umowy pożyczki o nr (...), a także oświadczenia dotyczące przeniesienia wierzytelności wynikającej z pożyczki nr (...).

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy pożyczki nr (...) zawartą w dniu 6 grudnia 2016 r. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanego wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych.

W konsekwencji w ocenie Sądu powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie z roszczeniem wynikającym z umowy pożyczki nr (...) zawartej w dniu 6 grudnia 2016 r. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do Z. M. wynikająca z umowy zawartej z (...) Finanse spółka z o.o. w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie udowodnił, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego od (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W., wobec niewykazania, że podmiot ten skutecznie nabył przedmiotową wierzytelność od pierwotnego wierzyciela, czyli (...) Finanse spółka z o. o. Jak już była o tym mowa powyżej strona powodowa złożyła umowę przelewu wierzytelności z dnia 31 października 2017 r. zawartą pomiędzy (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., a (...) w Z. oraz oświadczenia o przelewie wierzytelności, ale dotyczące zupełnie innej umowy pożyczki.

Zasadności żądania pozwu nie dowodzą również załączone przez powoda oświadczenia o dokonaniu cesji praw (k. 26 i 27 akt sprawy). Abstrahując od tego, że dotyczą umowy pożyczki nr (...), to tego rodzaju dokumenty nie mogą stanowić i nie stanowią dowodu na istnienie zobowiązania pozwanego (tak co do zasady jak i co do wysokości). Są to tzw. dokumenty prywatne, których formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że osoba pod nim podpisana złożyła oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa tych dokumentów bez poparcia odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84).

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwany ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa. Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie

lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.